

sæderne i person- og varevogne er fornyligt opgjort til mellem 120-168 mill. kr. pr. år, afhængigt af, om selebenyttelsen vil stige med 50 pct., resp. med 70 pct. udover den nuværende ret beskedne benyttelsesgrad.

Lægger vi de forskellige tal sammen bliver resultatet, at *besparelserne ved gennemførelsen af de to paragraffer i lovforslaget kan blive af størrelsesordenen 250 mill. kr. pr. år.* Det skal yderligere bemærkes, at hvor danskerne taler om samfundstab på 400.000 kr. pr. trafikdrab (1974-priser) regner svenskerne med ½-1 mill. kr.

Problemstillingen, om man skal gøre anvendelsen af de nævnte passive beskyttelsesmidler obligatorisk, er principielt den samme hvad enten det gælder sele eller hjelm. Der er betæneligheder ved at påbyde forholdsregler, som vanskeligt kan effektivt kontrolleres, men de besparelser af menneskelige lidelser og tragedier, samt af samfundsøkonomisk art, som med sikkerhed kan opnås ved sådanne påbud er så store, at betænelighederne bør vige.

Derfor bør §§ 79 og 80 i færdselslovforslaget tages ud og gennemføres som hastesager. Hver måneds tøven koster unødige tragedier, som selvsagt er det væsentligste, og

meget store samfundsøkonomiske tab kan undgås.

Når jeg skriver dette indtrængende brev, er det fordi jeg som læge og retsmediciner næsten daglig konfronteres med trafikulykkernes allermest tragiske følger og gang på gang siger til mig selv, at dette dødsfald kunne let have været undgået! Mange års arbejde med disse problemer, i samarbejde med kolleger i ind- og udland, bl.a. som bestyrelsesmedlem i Dansk Selskab for Trafikmedicin og i landsforeningen Tryk Trafik, har bibragt mig den overbevisning, at passive beskyttelsesmidler som styrt-hjelme og sikkerhedssele har *meget* stor skadesforebyggende virkning og derfor bør påbydes anvendt snarest muligt, idet oplysning og propaganda alene intetsteds har vist sig tilstrækkeligt effektive.

Jeg beder Dem indtrængende overveje og tage stilling til dette spørgsmål og vedlægger kopi af den netop i Morgenavisen Jyllands-Posten (24/3) offentliggjorte Observa-undersøgelse, som viser, at 56 pct. af de adspurgte går ind for lovforslaget om tvungen selebrug og at ikke mindre end 91 pct. går ind for tvungen anvendelse af styrthjelm.

Med venlig hilsen

Jørgen B. Dalgaard

professor, dr. med., statsobducent

For yderligere information kan jeg bl.a. henvise til følgende:

1. Bilbelter, — Nordisk Trafiksikkerheds Råd, Rapport nr. 2, Stockholm 1973, 111 s.
2. Knallert-sikkerhed, — Rapport fra 1. Scanticon-seminar, maj 1974, 128 s. — (heri bl.a. autoreferat af to afhandlinger om emnet bedømt med guldmedaille af Aarhus Universitet). — Pris kr. 12.-, Medicinerladen, Brendstrupvej 86, 8200 Århus N. — Giro 5 06 58 28.
3. Dalgaard, Jørgen B., Harald R. Lie, Erik L. Nordentoft, Torben E. Næss-Schmidt, Stig Bolund & Michael Pers: Sikkerhedsselen — trafikmedicinske synspunkter. Med resume af 6 bilag. — Ugeskrift for Læger 135: 1767-1776, 1973.
4. Reich, H. & Jørgen B. Dalgaard: Hätte

ein Sturzhelm den Tod verhindern können? — Z. Rechtsmedizin 75: 235-239, 1975.

5. Juhl, Magne: Dødelige motorcykel- og scooterulykker. — Med særligt henblik på den livsreddende effekt af styrt-hjelme. — Afløsningsopgave, Retsmedicinsk Institut, Århus.
6. Søholm, Inge: Knallertulykkers samfundsøkonomiske aspekter. — Kronik, Aarhus Stiftstidende, 18. maj 1974.
7. Søholm, Inge: Den samfundsøkonomiske gevinst ved tvungen brug af sikkerhedssele. — Kronik Morgenavisen Jyllands-posten 1. april 1975.
nr. 3-4 kan fås efter rekvisition hos:
Retsmedicinsk Institut,
Finsensgade 15,
8000 Århus C.